

56 שירים לך שטרימה

שירי אהבה של אמצע החיים

כתבו באהבה גדולה :

מיכאל

אופיר

2012

תוכן

פרק א' - היו היו פעם

1. השיר שחסר
2. החולצה העוטפת
3. במיטת קפיצים
4. פעם היה אפרו
5. להרגיש אוטובוס
6. הקומונה בבת גלים
7. בתחנה לנשר
8. משקפי ג'ון לנון
9. הטיול לעדהנה
10. בסוף הטיול לוואדי
11. שש-בש אהבה
12. חזרה עם געגוע
- 13.

פרק ב' - מן המטבח של דליה

14. רוגלך
15. קציצות
16. שום, הרבה שום
17. ארוחת צהררים
18. סלט תפוחי אדמה
19. אורז פפריקש
20. מרק עוף
21. קפה שחור
22. המחוץ
- 23.

פרק ג' - החיים עם שטרימה

24. סבתא מגניבה
25. כתם אדום
26. מעשנת
27. הכובסת הכי מסורה
28. סבתא עיפה
29. מרפסות ומחיצות
30. חלילה לך להרים קולך
31. רק על שטרימה לספר ידעתי

32.	האיום התמידי	32.
33.	שטרימה מספרת	33.
34.	איזה חמוד	34.
35.	לביאה עם שור	35.
36.	שתיקה	36.
37.		37.
	פרק ד' - זר פרחי אהבה	
38.	הנה הבאת לנו פרחים	38.
39.	דליה	39.
40.	מה עוד אבקש	40.
41.	פרחים השירים	41.
42.	פתחי לי את ליבך	42.
43.	אני ואת ואנחנו	43.
44.	אהבה של אמצע החיים	44.
45.	אהבתי לדליה	45.
46.	ראו כמה יפה	46.
47.	למשמע נחירותיך אחייך	47.
48.	מה יודעת האהבה (מאופיר האוהב)	48.
49.	להתאהב מחדש	49.
50.		50.

פרק א'

היו היה פעם

השיר שחסר

אלו האוהבים את דליה יודעים
שבלי אמא שטפי חייה אינם שווים
כקודם

ועל שחסר לדליה בחייה
קשה לכסות במילים
ולכן השיר הזה
חסר

החולצה העוטפת

נרגש בטבריה לאוטובוס של אגד עליתי
ירדתי בתל חנן
ומיד בטלפון ציבורי הודעתי
שלגלידה תל-חנן
הגעתי
ורק עבר כהרף עין
וכבר דליה לצידי
צנומה ודקיקה
שאננה ועליזה
בחולצה קלילה עטופה
וקשורה עם סרט על המותן
כשימלה קצרה
שעור במתמטיקה
קבלתי
באהבה רבה

במיטת קפיצים

לעיתים נשארתי אצלך
לשון איתך בחדרך
שם עמדה בפינה
מיטת קפיצים ישנה
איך יכולנו כך לישון
אני לא מבין עד היום
במיטת הקפיצים הישנה
לא מיטה זוגית חלילה
המזרון היה עבה מאד
רך ונעים מאד מאד
במיוחד בהשוואה למיטה בקיבוץ
שם היה רק ספוג דק על קרש עץ
ובכלל לפני 35 שנה
חלוציות היתה באופנה
והיינו צעירים
עם ראש בעננים
עוד לא ידענו על מזרון אורטופדי
גם לא על הסטנדרט האמריקאי
והיינו כל כך עייפים ורצוצים
שהמיטה והמזרון ממש לא משנים
מדהים

פעם היה אפרו

בשדות נחל גולן
בכפיים אוספים פרחי בצל לזרעים
ופרחי הבצל הקיפודיים
יבשים ובשלים
חברי גרעין תורן
גויסו למשימה
ובנות הגרעין נצלו את העובדה
ובביקיני משתזפות בעבודה
ביום סתוי בגולן החם
ודליה, שעה כרעמה
אני ממש אוהב אותה
כזאת מתוקה
לא תמירה היא
אך זקופה
לא מלאה היא
דווקא רזה
וכך התאהבתי
ואוהב עד היום
לא את האפרו שהוסר
לטובת ה"מראה הקצר"
(שמאז לא חזר)
אני דווקא אוהב
את כל השאר

להרגיש אוטובוס

בסימטה אחת בהדר
בשעת לילה מאוחרת
נסחפנו על כנפי הדמיון
פרסנו הידיים לצדדים
כמעט נוגעות בקירות
דוהרים במורד
ו"מרגישים כמו אוטובוס"
ומאז ועד היום
"להרגיש כמו אוטובוס"
הפך לנו למוסג
ומשאיר לנו חיוך בלב
ומזכיר את הלילה ההוא
בסימטה בהדר

הקומונה בבת גלים

לתנועת הנוער העובד והלומד הייתה
בבת גלים דירה, קומונה
בה התאכסנו מדריכים ומדריכות
ישנו, אכלו, עבדו
הכינו מצגות
ומערכי שיעור
ושם קבלתי שיעור
בתרגול המתמטיקה
ממורה פרטית מתוקה
מאד אישית
הלא היא דליה
יום אחד באה לקומונה
והברדק שם חגג בכל חדר
שכבות של שמן
על הכיריים
וזה מה שאני זוכר
ולא יותר

בתחנה לנשר

שם ישבנו
ברוס המדרגות
היורדות מאי-שם
ואנשים עומדים
בתחנה ומחכים
ואנו מחובקים
לא מרגישים
שהאנשים נעלמים
והאוטובוס האחרון של הלילה נסע
ואת נשארתי תקועה
ורק נשאר נודיע לאמא
שאת נשארתי איתי
הלילה בקומונה בבת גלים

משקפי ג'ון לנון

הידעתם גם ראיתם
שדליה פעם היו
משקפיים עגולים?
הגשר ישב ישר על האף
והעדשה רחוקה מן העפעף
וכך יכלה לראות הכל בברור
אבל
היום כבר לא מוצאים
כאלו משקפיים עגולים

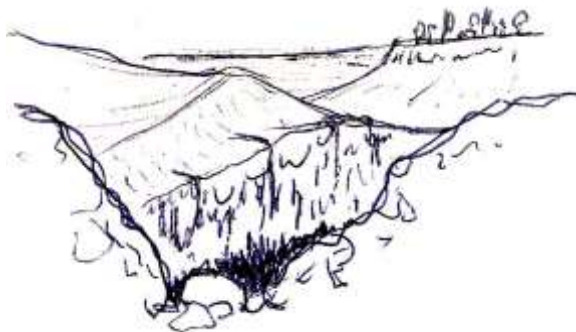
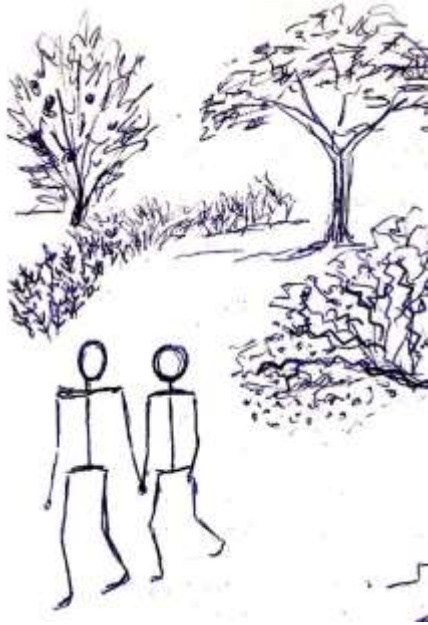

הטיול לעדהנה

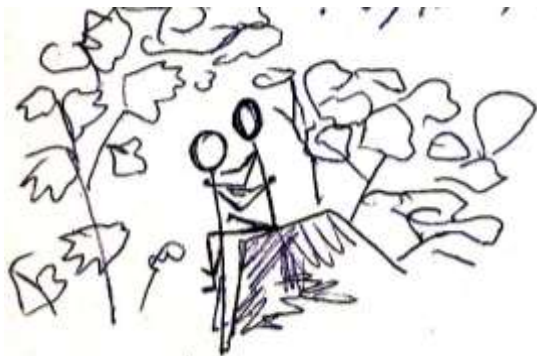
השקפנו יחד, מאפיק
הנוף רחב מספיק
לנו מטרה הצבנו
ואת דרכנו מטה

התחלנו

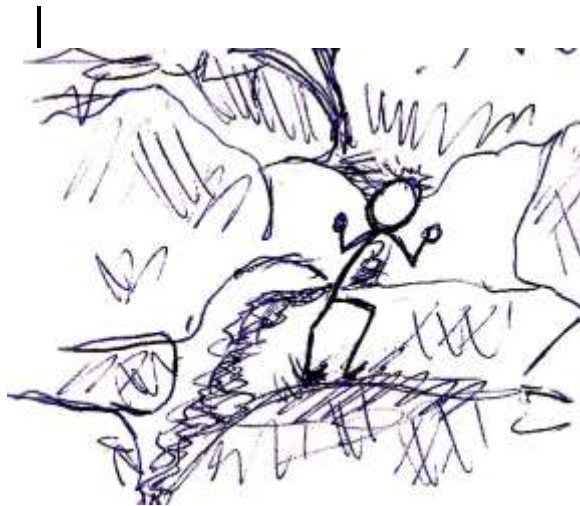
לא הרחקנו לכת
והחל הצבי ללכת
ואנו בשמחה רבה
צפינו בדילוגיו כמה.
ואחר סלעית הערבות
עקבנו מקוץ אל קוץ
מן השלוחה מגיר
ירדנו לנווה צעיר
ובנווה התות
כרענו לשתות
ולפתע עדר פרות
בליווי געיות רמות
עבר בדהרה
ורץ הלאה הלאה
בנווה תות שלנו
גם רמון מצאנו
ותחת עצי התות
זללנו בלהיטות
המשכנו ללכת
אל אבני הבזלת
והשקפנו מבין האבנים
אל העדר במטע הרימונים

אחרי מפגש הוואדיות
 המשכנו מטה לצעוד
 הכרנו את שיח אברהם
 והרדוף הנחלים גם.
 וכך בוואדי התחתון
 אזדרכת ורימון
 שיזף מצוי והרדוף
 ושיח אברהם צפוף.
 בין כל אלה אנו
 הלכנו וטיילנו
 הדרך מאובקת
 והלשון לחיד נדבקת
 שם בפיתולים
 בין השיחים
 ציפור אדומת זנב
 וחיוואי מעל למרחב
 דוכיפת משורטטת
 ברחה ברטט
 חוגלות רבות
 תור וצוצלות.
 בערוץ ירדנו
 לחלוחית חפשנו
 ובסוף הוואדי התחתון
 היכן שמתחיל הקניון
 את רשרוש המים
 בין צמחיית המים
 שמענו פתאום
 באמצע היום
 ועל גבעת החלמוניות
 מקום נרקיס וכלנית

צביים שלושה ברחו
 אל טחרי האופק נמלטו
 ובדרך עקלקלת
 קוץ ואבן מתדרדרת
 ירדנו אל הסבך
 לפה הובלתי אותך.
 ובינות לסוף ולקנה
 מפל מים זעיר כזה
 אגמון קטן נוצר
 אך המים שמה- קר!
 חיש קל קפצנו
 ובמים טבלנו
 משוחררי כל רסן
 נהנינו מגן העדן.
 ובזמן שהבגדים
 על הסלע מתיבשים
 יצאנו לטיול קט
 בלבוש ממש מעט.
 בין התאנים
 סוף וקיקיונים
 הזדחלנו לנו
 ישבנו ואהבנו.
 הזמן עבר מהר
 וכדי לא למהר
 התחלנו לחזור
 במעלה המים למקור.
 ושוב עברנו בערוץ
 בטיול ובלי לרוץ
 ובמטע הרימונים
 קטפנו שניים אדומים.

הנווה התות שתינו
 על הפנים התזנו
 הרגליים בסנדלים רחצנו
 וקצת נחנו ונרגענו.
 רוינו והתאוששנו
 מטע זיתים תחתון עברנו
 בקרנו בתזמורת
 ופנינו לירוקת.
 ושם לראשונה
 במשך זו העונה
 טעמנו פטל
 אמן, תודה לאל!
 שם בוואדי בין העצים
 שוב זללנו רימונים
 קטפנו פטל למכביר
 ולגמנו מן הפלג הקריר.
 בדרכנו למעלה
 בין זית פטל ותאנה
 בקרנו גם במקווה האשל
 לשתות אחרי כל הפטל.
 וכך בדרך תלולה
 שוב הגענו למנוחה
 תחת תות פטל ותאנה
 הלוא היא – עדהנה!

ושוב אחרי שטיפת פנים
 עלינו מעלה בצעדים כבדים
 ומן הסלע הלבן מעל למעיין
 סקרנו את הוואדי ברוב עניין.
 מן הוודי כך זמנית
 נפרדנו עד שנחזור שנית
 כך יום ראשון של השנה
 עבר עלינו לטובה.

טיול כזה ארוך בתוכן
 עשיר כולו בחוויות, הלא כן?
 חייב הוא להשאיר מזכרת
 בלבנו ונפשנו הסופגת.
 יהי נא הרצון
 כי זה החלום
 יכוון את דרכנו
 שלשנינו יחד בחיינו!
 כי אם ראש השנה כזה הוא,
 חומי, גן עדן של שנינו,
 תהא א השנה כולה
 לשנינו יחד מלאה אהבה!

א' בתשרי התשל"ה –
 כך התחלנו את השנה החדשה!

בסוף הטיול לוואדי

יום אחד ירדנו לטיול
בוואדי אפיק התלול
היה זה טיול שהתחיל
דווקא די רגיל
עם כובע ומימיה
ומצלמה
ואחרי שהלכנו ושתקנו
גם דיברנו
וגם רבנו
הסתיים הפעם הטיול
כהתחלה של כל סיפור
ואז הבנו שדי לחברות
הגיע הזמן להכניס לזוגיות
מידה של משמעות
ומכיוון שדליה ילדים רוצה
החלטנו להתחיל בתכנון החתונה

שש-בש אהבה

על לוח המשחק
כמו בחיים
יש כללים
צריך מזל בקוביות
וכדאי לדעת לשחק
האם כדאי להתמודד
או לשבת בצד בודד
מתי להפסיד בכבוד
ומכל אחד ללמוד
על לוח השש-בש למדתי
וגם לחיים שלי הפנמתי
לבנות "בית" מהר
ובלי סיכון מיותר
וכך עם דליה לשחק אהבתי
כאשר לנצח לה נתתי
מתמוגגת היא משימחה
ולנו חגיגה של אהבה

חזרה עם געגוע

רק אתמול, כך זה נראה לי
היינו כאן את ואני
ופה הלכנו וישבנו
וגם צחקנו ואהבנו
והנה כאן שוב אנחנו
עם ילדינו ונכדינו
והכל כאילו לא קורה
והתפאורה נראית שונה
למרות שהבמה אותה
והדרך ידועה

פרק ב'

מן המטבח של דליה

רוגלך

רוגלך אינן סתם עוגיות
רוגלך מקקאו ושמרים
למדנו להכין כשהיינו צעירים
במטבחה של שטפי זכרונה לברכה
תמיד בקופסאות ענק היתה מביאה
עוגיות רוגלך לכל החמולה
לכל החברים
לכל הגרעין
לכל הצריף או האוהל
לכל האוטובוס בטיול
וכולם עטים
ורוגלך לא נשארים.
ועדיין כעבור יובל שנים
עדיין הרוגלך נעלמים
בחדרי ההלבשה של הנגנים
מאחורי הקלעים
בכל ערב של קונצרט חגיגי
הרוגלך בקופסא לא נשארים
והיו גם תקופות
בהן הרוגלך הפכו להיות
העוגיות של אופיר
שהתמחה ביצורן
בגאוות יחידה

קציצות

עוף טחון דק
עם שום טרי
לחם שהורטב
ובצל
לטגון בשמן
ואתה מוכן
בכל מקום
בכל זמן
לנשנש
לנגב
קציצה עסיסית
עם פירה
או בלי

שום, הרבה שום

במטבח ההונגרי
לפחות על פי שטפי
משתמשים בפפריקה ושום
שום טרי, הרבה שום
ודליה למדה היטב לתבל עם טונות של שום
שמים שיניים שלמות של שום
בעוף טחון לקציצות
בגפילטה פיש קציצות
ואולי בעוד מקומות
כמו באורז פפריקש אדום
זה מאד בריא אומרים
ואם יין אדום שותים
גם עם שמן זית שמים
מריחים את השום הזה
ובאהבה מתרגלים לזה

ארוחת צהריים

50 קילוגרמים פלוס מינוס
כבר 50 שנים פלוס מינוס
איך דליה שומרת משקל?
על המאזניים עולה כל יום
אבל ארוחת בוקר היא מינימלית
דגנים ופירות יבשים, די סימלית
אך ארוחת צהריים זה מדהים
צ'יפסים בשמן ספוגים
שניצלים וגם חצילים
במחבת עם שמן עוברים
ואין זה סוד כמוס
שדליה אוהבת גם מוס
וגלידות בכלל קינוחים
לחמים ומאפים שונים

סלט תפוחי אדמה

אין פשוט מזה
זה בסיסי
בכל מצב
בכל שעה
בכל מקום
בכל כמות
עם כל דבר
עם עוף מחובס
עם קציצה מטוגנת
עם כבד במחבת
עם שניצל זה טבעי
התערובת פשוטה
קוביות תפוחי אדמה
אפונה וגזר מקופסא
מלפפון חמוץ
ביצה קשה
ומיונז
זה המתכון
של שטפי
שיהיה ברור
כך הוכן הסלט תמיד
וכך גם ישאר

אורז פפריקש

יש מאכלים
שכולם אוהבים
כמו אורז פפריקש
עוף באורז עם עגבניות
ופפריקה מתוקה הונגרית
בצל מטוגן
והמון שום כמובן
המתכון מוכן
יש במקרר
יש במקפיא
מסכים תמיד
ושוב אכלנו
מעדן אהוב
ששטרימה
הכינה

מרק עוף

הסיר קטן מלהכיל
וגדול ככל שיהיה
את האהבה הגדולה
שדליה מוסיפה למרק העוף
בתחתית הסיר המח בעצמות
ועליהן הכרעיים מסודרות
והירקות המקולפים
והשורשים והעלים
בסידור קבוע
כולם נכנסים
ומתבשלים
והבית כולו מתבשם
מריח התבשיל
שיוגש עם איטריות בצלחת
וצנונית בצד

קפה שחור

קפה שחור
רק טורקי
לא נמס
ולא אמריקאי
בלי חלב
ובלי סוכר
עם הל
וממתיק
וסיגריה
זו דליה
אספרסו הולך
קפוצ'ינו בסדר
תה בשבילי
ומה בשבילך?

המחץ

אולי זה לא שם כל כך מחמיא
 אבל האמינו לי זה מעדן אמיתי
 כל מה שצריך להכין
 יש בכל בית תקין
 לחם וחמאה
 ממש לא בעיה
 גבינה צהובה
 אפשר מגורדת
 והשאר זה קישוטים
 כמו למשל זיתים
 אפשר גם עגבניות או פלפל
 בצל ירוק, לבן או סגול
 תמיד יכול רק לעזור
 גם ביקון הוספנו
 או סלמי חתכנו
 ואז בין שתי פרוסות של לחם יפה מסדרים
 שנמרחו עם חמאה דווקא בצדדים החיצוניים
 ואת כל זה שמים במכשיר המוחץ-מועך ומפעילים חימום
 וכאשר הגבינה הצהובה הותכה ושומעים פצפוצים
 להקטנת העובי קצת לחץ מפעילים
 עד שדיקט שחום מקבלים
 חמים וטעים
 במיוחד
 עם שמנת בצד

פרק ג'

החיים עם שטרימה

סבתא מגניבה

מין כזו סבתא מגניבה
כמעט גיינג'ית מתולתלת
חייכנית ומצחקקת
במכנסי דגמח רחבים
עם סרטים ורוכסנים
כאילו לא עברו יובל שנים
צעירה בנפשה
במרצה
מקסימה!

כתם אדום

בתחנת הרכבת חיכיתי
בשביבה ישבתי וציפיתי
ואז מרחוק ראיתי
מתקדם לאט כתם אדום
זה הכובע הסרוג האדום
ומאד התרגשתי
ממש שמחתי
שדליה הגיעה
דליה מתקרבת
דליה כאן
ואני אוהב אותה כל כך
והיא נכנסה לשביבה
בלי עשן הסיגריה
ורק תלתליה השובבים
ועיניה הקורנות
אלי מחייכות

מעשנת

ממש חבל
לא כמו על החלב שנשפך
ועל הכסף שנשרף
ועל הזמן האבוד
ועל הריח הדוחה
ועל הבריאות
והשיעול
אולי יקרה הנס?

ממש חבל
על השיעבוד
על אובדן העצמאות
על חוסר השליטה
על העצבנות
והחמלה
נו, שיקרה כבר הנס!

הכובסת הכי מסורה

בידיים רזות ואצבעות קמוטות
 ממיינת לבן מצבעוני
 את הכל היא מצליחה
 לכבס ולנקות
 ולהסיר כתמים בדרך נס
 ולקפל ללא רבב
 ובלי גיהוץ
 תולה בחזרה את המגבת הנקייה
 וכל החולצות בארון
 הגרביים במגרה
 והסינרים על הווים
 והתיקים ונעלי הריצה
 ובגדי הקונצרט השחורים נקיים משערות
 והמפיות שנתפרו לארוחות חגיגיות
 כל הכבוד לכובסת המסורה
 עושה כל יום עבודתה
 בשליחות
 באהבה
 בהקפדה

סבתא עיפה

סבתא עיפה רצוצה
חזרה זה עתה מעבודתה
לא ישנה צהריים
קמה בלילה פעמיים
והחיוך על שפתיה שובה
והחיוניות שלה גוברת
ועולה המרץ שלה
כי מחויבות יש לה
והיא כזאת אוהבת
לעשות הבדל בחיים
הכל עבור הנכדים

מרפסות ומחיצות

יש מרפסת למעלה
 של כביסה
 יש מרפסת למטה
 של צמחייה
 ובכל מרפסת יש מאפרה
 ויש עוד מאפרה
 ויש אוסף בדלים לפינוי לאשפה
 ויש קופסאות נובלס
 ומציתים וגפרורים
 והרוח אינו מספיק
 לאוורר את העשן
 והוא מורגש בפנים
 והוא יוצא מנשימתה
 והוא נידף משערה
 והוא ספוג בבגדיה
 והעשן דוחה
 ומפאת הצחנה
 יוצר מחיצה
 התרחקות
 התנתקות
 ורק האהבה לדליה נשארה
 קושרת, מקרבת, מחייבת
 וכוחותיה אדירים
 כחסרי אונים מנגד לעישון
 נלחמת בהתמכרות
 לא מוותרת
 כי סיכוי עוד יש
 ותמיד יהיה
 כי באש ובעשן
 מהות האהבה

חלילה לִּי להרים קולִי

נניח ובלי סיבה משמעותית
 הרמת עליה קולִי
 אפילו רק קצת
 ממש בעדינות
 ואפילו לא ממש התכוונת
 הלך עליִי
 מחרתיים עוד תסבול
 שמור ממנה מרחק
 על תסתכל לה בעניים
 יורקות הן אש
 התגובה עוד תגיע
 הריקושט יבוא
 הוא מתבשל
 בבטן נטחן
 ואז באיזה יום בהיר
 לפעמים בלי קשר ברור
 תקבל את החשבון
 מפורט מן הזיכרון
 מה אמרת ואיך
 ובלי סיבה
 ובכלל באיזו זכות
 ואתה לא מוכן במגננה
 ועצתי לִּי:
 שמור על זכות השתיקה
 תגיד "נכון"
 כי אין מצב
 שתצא צודק
 זה לא יקרה

רק על שטרימה לספר ידעתי

אפשר לעשות עליה סרט
 צריך לעשות עליה סרט
 יהיה זה סרט מתח
 כי אתה לא יכול לצפות את הפרק הבא
 או טרגדיה
 כי הגיבורה מקריבה עצמה, סובלת
 יהיה זה סרט חינוכי
 כי יש בה חוכמה מקסימה
 או קומדיה
 כי היא כל כך חמודה
 החיוך שלה שובה ללבבות
 הצחוק שלה מרנין נפשות
 אפשר סרט תיעודי
 איך דור שני לשואה
 נושא באחריות החינוכית
 ביחד עם הסבל של המועקות
 עם ה"מחלות" ההתנהגותיות
 והתגובות, והעדיפויות
 ובלי פחדים למות או לסבול
 סרט תיאטרלי מוזיקלי
 עם ריקודים של כל הגילאים
 ונגינה על כל הכלים
 כלי מטבח ורהיטים

האיום התמידי

אתה רוצה להתגרש?
 אולי אינו איום בכלל
 אלא סקר אפשרויות
 והוא עולה
 כל אימת
 שיש אימות
 או חילוקי דעות
 או בחירה באפשרות אחרת
 כי
 אם לא בחרתי בהצעה שלה
 סימן שאני
 כבר לא אוהב אותה
 ולמה זה שיר אהבה?
 כי גם לאהבה יש
 עליות ומורדות
 ומי שחושב שהעולם כולו
 גן של שושנים
 (לוורדים יש קוצים)
 אז שיתעורר :
 האהבה גובה מחיר
 וכדאי שיהיה לך מספיק משאבים
 ועוצמות ונחישות
 לעבור משוכות
 לדלג על גדרות ומחסומים
 לרדוף אחר אהבתך
 ולהשיגה
 למרות האיום התמידי – ואולי בגללו

שטרימה מספרת

פעם היתה לי חברה
שאמא שלה עבדה בחנות
שם קניתי את הספר
שבו יש פסקה
שמזכירה לי אותך
כל פעם שאתה מפסיק אותי באמצע הסיפור
אז החברה הזו התקשרה היום
בדיוק כשעצבנת אותי
ששוב הפסקת אותי
בחוסר רגישות
ובגלל זה
אני בכלל אפסיק לספר לך
ולדבר איתך
כי זה לא מעניין אותך
איך הגעתי למחשבה הזו
ואיך אני זוכרת את הקוד
של מספר הטלפון שלי
לפי יום ההולדת
ומספר הילדים
בשבעים ושבע
מספרים

איזה חמוד

לדליה על המדפים
מיניאטורות מכל הסוגים
אם הדבר הוא קטן
הוא מיד גם חמוד
ואז זה נחתף מיד
אצל דליה ביד

לביאה ושור

לדליה יש אופי

כמו שור חזקה חרוצה

ותלחם בשביל ילדיה כלביאה

ציפורניים תשלוף בעת הצורך

עקשנות כשור הרתום למחרשתו

תעשה הכל עבורם

שתיקה

רועמת

נמשכת

ועדיין נמשכת

כי זו התגובה

וזה גם העונש

וזו גם התרופה

לבעייה.

דברנו,

שוחחנו,

דנו,

החלפנו דעות

ואז נוצר מצב

בלתי מתוכנן

ובהחלט בלתי רצוי

שאין עליו שליטה

ופורצת השתיקה

לפעמים בהצהרה

ולעיתים בלי אזהרה

לפעמים מידי

ולעיתים בעוד זמן

והיא מעיקה

מפריעה

מדכאת

שקט רועש

וצורם

שנמשך ימים

פרק ד'

זר פרחי אהבה

הנה הבאת לנו פרחים

כלניות ואירוסים
ורדים ונרקיסים
נובלים
גם פרחים יבשים
יפים
ורק הכי יפים
הפרחים לתכשיטים
שדליה יצרה

דליה

היא פרח
שכל הזמן פורח
וכותרתו זוהרת בשלל צבעים
ושורשיו מעמיקים
ועליו מחפים
ובאים פרפרים
לשתות את הצוף המתוק
וכלם נהנים מריחו הענוג
דליה שאיתי
ואני בשבילה
באהבה גדולה
להשקותה
שתמשיך ותפרח
באהבתה
לעולם

מה עוד אבקש

שכל הזמן יהיו לך
פרחים באגרטל
ושתמיד הפרחים
יפיצו את ריחם בחדרך
ותוכלי לעד להנות
מזיו יופים
של הפרחים
שאת הכי יפה מכולם
ואהבתך נפוצה סביבך
וכולם לעד
אוהבים
אותך

פרחים בשירים

הצבעים והריחות
של הפרחים הכי יפים
אינם נכתבים
בשירים
כפי שהם בחיים
אך המילים
והחרוזים
אשר נקראים
ושוב נקראים
חודרים
ללב
של דליה

פתחי לי את ליבך

אני רואה את עינייך היפות
ושפתייך הצרות
אני אוהב את תלתלייך הגולשים
וכפות ידייך הקטנות
אני מוקסם מרגלייך הרוקדות
וישבנך החמוד
וכלך עדינה ורגישה
לכל נים והבעה
ואני רואה את ליבך
וחדריו הפועמים
ורוצה לשמור את פיתחו
לבל יבואו בו רעים
שתוכלי תמיד להיות שמחה
ולדעת שאני כאן לצידך

אני ואת ואנחנו

אני רואה זאת בעינייך
אני שומע בקולך
ואת שם איתי
ואנחנו ביחד ממשיכים
אני רואה איך ידייך
בעדינות עובדות
ואת יוצרת
ואנחנו נהנים
אני נפעם ממסירותך
לעשות את מסימותייך
ואת מסדרת
ואנחנו חיים

אהבה של אמצע החיים

עברו שלושים ושש שנים
ועדיין אנו צועדים
יד ביד
ולפעמים אני נדהם
זה ממש לא מובן מאליו
כבר לא אהבה עיורת
כבר לא תשוקה סוערת
זו אהבה בסיסית
כזו שלא מתערערת
מושכלת
מתוך בחירה

אהבתי לדליה

אהבה אינה נר שנכבה
היא אינה פרח שנובל
היא אפילו לא שיר שנס ליחו
האהבה שלי לדליה
איתנה כצוק
עמידה לאיתנים
יציבה וקיימת
ומתעצמת

ראו כמה יפה

בואו כולם והתבוננו
פקחו עיניים וראו
את סבתא דליה
היפה מכולן
בקמטי פניה החינניים
בזויות הפה החמוד
והשפתיים המחייכות
ועיניים המאושרות
זורחות וקורנות
זו סבתא שמחה
חיננית וחיונית
שופעת חום ואהבה
נובעת רעיונות ויצירות

למשמע נחירותייך אחייך

לצידי את ישנה
ונשימתך נוחרת קלות
ואותי זה מאד מרגיע
להרדם למשמע נחירותייך הקלילות
כאילו על ראשי הרים רגלייך מדלגות
לאט ובזהירות עולה ויורדת
כמו שאת מסדרת את הכבסים
ממוינים וישרים בעמודים
ואני מחייך לי בליבי
וידע שאת ישנה
רגועה ושלווה
ותוכלי להתעורר משנתך
מחודשת ורעננה
שמחה

מה יודעת האהבה

יודעת ? מתכוונת?

מי את בכלל? מהיכן את מגיעה?

כשאת חוזרת ממנו, ללא כל התרעה מראש

מגיעה נקייה, כלל לא נגועה

האם את יודעת איך גרמת לי להרגיש?

האם את מודעת לעצמך? יודעת?

נופלת עליי כמו מפה לבנה ורכה

האם לכך התכוונת? האם זה מה שרצית?

פעם עצרת לחשוב? על גודל הארוע? על משקלו של אסון?

לא יודעת, לא עוצרת

לא מודעת, לא מתכוונת

כך סתם נוצרת, נעלמת, נשארת.

באה והולכת ותמיד קיימת.

כולם רואים אותך, ואת בשלך

עוברת בין בריות, כורתת בריתות

אנשים קוראים בשמך ואת ממאנת

ואני ללא תשומת לב, על פניך חולף.

ואת? כאילו כלום לא קרה מעולם בעולם

לא נחה לרגע, לא יודעת שובע

תמיד ברוגע, לעד בנועם.

לא יודעת, לא מודעת

לא מתכוונת, לא מתכננת

פשוטה, קיימת.

אהבה.

להתאהב מחדש

אני רואה אותה

הולכת עם אפיק

אני רואה אותה

רוקדת עם גיוני

ואני רואה אותה

מחייכת בנדנדה

ואני אוהב אותה

מתאהב בדליה מחדש